

การพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้

แนวคิดของกาเย่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุสิตพัฒนชยการ กรุงเทพฯ

Development of Listening and Writing Skills by Chinese Pin Yin System Based

on Robert Gange's Theory for the First Year Vocational Students, Dusit

Commercial Vocational Collage, Bangkok

ZHU QIONGLEI¹

อัญชลี ทองเฒ²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของกาเย่ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน 3) ศึกษาความคงทนความสามารถในการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุสิตพัฒนชยการ กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ จำนวน 7 หน่วยการเรียนรู้จำนวน 14 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

---

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1) นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

3) นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

4) ผลของความพึงพอใจต่อการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ภาพรวมระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.61

คำสำคัญ : พัฒนาศักยภาพในการฟังและการเขียน, ระบบพินอินภาษาจีน, แนวคิดของกาเย่

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 นี้ การเรียนรู้เพียง 2 ภาษา คือ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ อาจจะไม่เพียงพอต่อการทำงานในอนาคต โดยเฉพาะหลังการเปิดประชาคมอาเซียน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาที่ 3 เพื่ออนาคตของตนเอง

ภาษาจีนกลาง (Mandarin) เป็นภาษาที่มีคนพูดกันมากที่สุดในโลก และยังเป็นภาษาราชการของประเทศจีน ประเทศที่มีเศรษฐกิจใหญ่อันดับต้นๆของโลก เป็นที่คาดการณ์ว่าจะก้าวขึ้นเป็นผู้นำของโลกยุคใหม่ คงจะเป็นเรื่องดีที่เราจะหัดเรียนรู้ภาษานี้เอาไว้ สุขสันต์ วิเวกเมธากร "ภาษาจีนถือเป็นภาษาที่น่าเรียน เพราะเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก ดังนั้นในเมื่อเราจำเป็นต้องรู้จักเขา ต้องติดต่อกับเขา ถ้าเราอ่านเขียนภาษาจีนได้ ถ้ามว่าเราได้เปรียบไหม เราได้"

ภาษาจีนถือเป็นภาษาที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารภาษาหนึ่งมากพอกับภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นการค้นหาข้อมูลความรู้ต่างๆ การประกอบอาชีพ การตกลงเจรจาสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน หรือการใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาจีนล้วนเข้ามามีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีน โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศที่นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความพอใจ

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันประเทศจีนมีบทบาทสำคัญมากในด้านการค้าและเศรษฐกิจอีกทั้งยังมีการร่วมลงทุนในธุรกิจต่างๆ ระหว่างไทยและจีนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับความสัมพันธ์ทางการทูตที่ดีของทั้งสองประเทศ จึงเกิดความร่วมมือกันในการศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยดีเสมอมา (ศูนย์ข้อมูล เพื่อ ธุรกิจ ไทยจีน, 2557) กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสามารถเปิดหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ ได้และผู้เรียนที่มีความสนใจก็สามารถที่จะเลือกเรียนในหลักสูตรนั้นๆ ได้ตามความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งส่งผลให้โรงเรียนที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนกันอย่างกว้างขวาง แต่สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับการศึกษาของประเทศไทยยังมีปัญหาอยู่มาก เช่น ปัญหาการขาดครูที่จบการศึกษาปริญญาตรีในสาขาภาษาจีน หรือสาขาการสอนภาษาจีน โดยตรงปัญหาจากการเรียนการสอนภาษาจีนที่ยังไม่ได้มาตรฐานของโรงเรียนในพื้นที่ต่างๆ เนื่องจากยังไม่มีกำหนดมาตรฐานกลางของการจัดการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารตำราเรียนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันก็มีความหลากหลาย อันส่งผลให้เกิดรูปแบบวิธีการสอนและเนื้อหาที่หลากหลายด้วย มีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะต่างคนต่างทำ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์และทักษะทางภาษาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีน (ประพิณ มโนมัยพิบูลย์, 2548) นอกจากนี้งานวิจัยการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ยังแสดงว่ามีประวัติการจัดการเรียนการสอนอย่างยาวนาน แต่ยังพบปัญหาต่างๆ หลายประการซึ่งส่วนหนึ่งของปัญหาที่พบคือ ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและแบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสมแบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ มีการใช้แบบเรียนที่ผลิตจากประเทศจีนเสียเป็นส่วนใหญ่ ตลอดจนวิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอน ที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน (สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักเรียนเรียนภาษาจีนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เนื่องจากครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสอนทักษะการฟังที่ยึดรูปแบบเดิม โดยครูเสนอเนื้อหา ไปงาน อธิบายแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด นักเรียนมีส่วนร่วมในการ

ประกอบกิจกรรมน้อย นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความกระตือรือร้นในการเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน จึงส่งผลกระทบต่อทักษะทางภาษาจีนของนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ การศึกษาจากสภาพและสาเหตุของปัญหาดังกล่าว หากไม่ได้รับการปรับปรุงหรือแก้ไขตามความสำคัญแล้ว จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในขั้นต่อไป

ดังนั้นการเรียนการสอนโดยใช้พินอินและนำแนวคิดของกาเยมาใช้สำหรับการเรียนการสอนน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการเรียนภาษาจีนให้แก่ นักเรียน โดยเฉพาะทักษะการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ

1. ศึกษาการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของกาเย
2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน
3. ศึกษาความคงทนความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดกาเย
4. ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเยเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แนวคิดของกาเย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีความคงทนความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนหลังจากเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของกาเย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเยระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาคุสิตพัฒนชยการ
กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 ห้อง จำนวนทั้งหมด 278 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาคุสิตพัฒนชย
การ กรุงเทพฯ 1 ห้องจำนวน 30 คน การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินโดยใช้แนวคิดของกาเย่

ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนของนักเรียน

2) ความคงทน ความสามารถในการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน
หลังจากที่เรียนรู้โดยใช้แนวคิดของกาเย่

3) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน

4) ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินโดยใช้แนวคิด
ของกาเย่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ววิทยาลัยอาชีวศึกษาคุสิต
พัฒนชยการ จำนวน 7 หน่วย การเรียนรู้จำนวน 14 ชั่วโมง

2. แบบฝึกและแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 7 ชุด ชุดละ 15 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ชุด ชุดละ 20 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นปวช.ปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน
โดยใช้แนวคิดของกาเย่ จำนวน 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้ตามลำดับ จากนั้นได้
ชี้แจงเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่

2. เมื่อเริ่มต้นการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีคำศัพท์หน่วยละ 20 คำศัพท์และได้ดำเนินการทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการฟังและการเขียนพินอินคำศัพท์ภาษาจีนหลังจากนั้นทำการทดสอบหลังเรียน (Pro-test) ด้วยแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้แต่ละการเรียนรู้ หน่วยละ 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. หลังจากที่ได้ดำเนินการทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ครบทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้แล้วผ่านไป 1 สัปดาห์ ทำการทดสอบนักเรียน โดยทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ครั้งที่ 1 จำนวน 20 ข้อ จากนั้นที่ระยะเวลา 2 สัปดาห์แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ครั้งที่ 2 จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน เพียงแต่ทำการสลับข้อในแบบทดสอบ

4. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์พินอินภาษาจีน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบ คำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน เรียนทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 ครั้ง คือ ผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 และผลการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 มาแล้วนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนทั้ง 7 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 ครั้งและแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งหมดวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. สรุปผลโดยใช้ตารางและการพรรณนาและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนของนักเรียนจำนวน 30 คนจากการทดสอบหลังเรียนจำนวน 7 ชุด นักเรียนมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

2. นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน นักเรียนมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

3. นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งที่ 2 มีจำนวนนักเรียน 30 คน นักเรียนมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จากการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 เมื่อทดสอบครั้งที่ 2 นักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 การทดสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนคะแนนผ่านเกณฑ์ มากกว่าครั้งที่ 1 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 ของนักเรียนที่มีคะแนนเพิ่มขึ้น

4. ผลของความพึงพอใจต่อการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่า ภาพรวมมีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน กล่าวคือ ด้านผู้สอน มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 ด้านสื่อการเรียนการสอนมีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.42 ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนมีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.93

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความสามารถในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีนของนักเรียนจำนวน 30 คน จากการทดสอบหลังเรียนจำนวน 7 ชุด นักเรียนมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาจีน และบางคนไม่สนใจเรียน และโดยเฉพาะการฟัง ครูผู้สอนต้องเปิดให้นักเรียนฟัง 3-5 ครั้งในแต่ละคำ แต่นักเรียนบางคนก็ไม่ว่าคำนั้น

จะเขียนพินอินได้อย่างไร ส่วนนี้เป็นปัญหาที่ครูผู้สอนได้จัดการโดยให้นำซีดีที่บันทึกไว้ไปฟังที่บ้าน หรือ เมื่อมีเวลาว่าง แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนไม่มีความพยายาม ความสำเร็จย่อมไม่เกิด ซึ่ง Bloom (1976) กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือพฤติกรรมด้านปัญญา (Cognitive Entry Behavior) เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียน เรื่องนั้นและมีมาก่อนเรียน ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งเหมาะสมกับการ เรียนรู้ใหม่และเก่า (Gagne, 1985: 70-90) มีความเชื่อและแนวคิดว่าการเรียนรู้สะสมเป็นตัวอธิบาย ความเจริญทางสติปัญญาและการพัฒนาการของความสามารถใหม่ ๆ ที่มีผลมาจากการเรียนรู้ การเรียนรู้ กฎเกณฑ์ที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ พฤติกรรมที่อาศัยกฎที่ซับซ้อนเกิดขึ้นเพราะเด็กได้มีกฎง่าย ๆ ที่จำเป็นมาก่อน ในระยะเริ่มแรกเด็กจะได้รับนิสัยง่าย ๆ ที่ช่วยทำหน้าที่เป็นจุดเริ่มต้น เพื่อให้ได้มาซึ่งกลไก พื้นฐาน และการตอบสนองทางคำพูด ต่อมาก็จะเป็นการจำแนกความคิดรวบยอดเป็นกฎง่าย ๆ และในที่สุดก็จะเป็นกฎที่ซับซ้อน และฮับบาร์ด (Hubbard, 1983, pp. 263-265) กล่าวว่า การทดสอบการฟัง มี 2 แบบคือ 1.การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของ คำที่ได้ยิน เช่น 1) การจำแนกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค 2) การทดสอบการ จำแนกเสียงโดยการจัดการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (word stress) และในประโยค (sentence stress) 2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ ฟัง เช่น ฟังแล้วตอบคำถามหรือลากเส้นแสดงทิศทางตามคำสั่งที่ได้ยิน เป็นต้น ซึ่งสรุปการทดสอบความ เข้าใจในการฟังและสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริขวัญ จันทร์พลอย (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตัวอักษรภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักศึกษาระดับปวช.ปีที่ 3 คณะอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว วิทยาลัยพาณิชยเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษามีระดับการพัฒนาทักษะปานกลาง ในการพัฒนาการทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ทักษะ

2. นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน นักเรียนมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีนักเรียนจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมี นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร สุขกรง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ ได้รับการสอนโดยใช้เกมและนักศึกษาที่ได้รับการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปี 2552 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน รวม ทั้งสิ้น 60 คน กลุ่มหนึ่งคือกลุ่มทดลองซึ่งเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม และอีกกลุ่มหนึ่งคือ กลุ่มควบคุมซึ่งเรียนรู้คำศัพท์โดยได้รับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคงทนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุพรรณิ เสนอกิติ (2553) ได้ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบโครงการเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบโครงการเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร จำนวน 33 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.0 1 และนักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งที่ 2 มีจำนวนนักเรียน30 คน นักเรียนมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีนักเรียนจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ83.33 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 เมื่อเปรียบเทียบ คะแนนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เมื่อทิ้งระยะห่าง 2 สัปดาห์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีเวลากลับไปทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วทั้งหมด ปรากฏว่ามีนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์เพิ่มขึ้นจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 64.28 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกฤต โพธิ์จี (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้เกมมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาการจำและความคงทนในการจำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดชินวราราม (เจริญผลวิทยาเวศน์) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลการจำและความคงทนในการจำหลังการเรียนทิ้งระยะห่าง 1 สัปดาห์ด้วยเกมมัลติมีเดียของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนวัดชินวราราม (เจริญผลวิทยาเวศน์) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 34 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเรี้นรู้ก่อนและหลังการเรี้นรู้ผ่านเกมมัลติมีเดียพบว่า คะแนนหลังการเรี้นรู้ผ่านเกมมัลติมีเดียของนักเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และผลการศึกษาความคงทนในการจำของนักเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนและคะแนนหลังเรียนทิ้งระยะ 1 สัปดาห์มีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

4. ผลของความพึงพอใจต่อการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน คน 30 พบว่า ภาพรวมมีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน กล่าวคือ ด้านผู้สอน มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านกิจกรรมการ

เรียนการสอนมีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 ด้านสื่อการเรียนการสอนมีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.42 ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนมีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.93 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิติภูมิ แยมจิตร (2556) ได้ศึกษา การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่องระบบเลขฐาน วิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้น ผลของการวิจัย พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.55 และพรพรรณ ชรรัตน์ (2557) การพัฒนาเกมการสอน เรื่อง การแปลงเลขฐานในระบบคอมพิวเตอร์ วิชาคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มทดลองความคิดเห็นของ ผู้เรียนต่อการจัดการการเรียน เรื่อง การแปลงเลขฐานในระบบคอมพิวเตอร์ วิชาคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เรียนโดยใช้เกมการสอน ที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.49$, S.D.=0.07)

ข้อค้นพบของงานวิจัยครั้งนี้

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 มีความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนเพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 แล เมื่อทำแบบทดสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนที่มีคะแนนสอบผ่านเพิ่มขึ้น จำนวน 9 คน จากเดิมไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน แสดงว่าการเรียนรู้ของนักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ที่เขียนโดยระบบพินอินจากแบบทดสอบคำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น งานวิจัยนี้อาจนำไปใช้กับนักเรียนที่เรียนการฟังการเขียนขั้นพื้นฐานได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. สำหรับผู้สอนจะทำสื่อภาษาจีนต้องศึกษา เรื่องการใช้ระบบการถ่ายเสียงเป็นภาษาไทย การออกเสียงจะต้องใช้ให้ตรงกับภาษาไทย โดยเฉพาะ เสียงวรรณยุกต์ เช่น 椅子(yǐ)子(zi) อี้-จี = เก้าอี้ ; 洗(xǐ)手(shǒu)间(jiān) ลี้-โส่ว-เจียน = ห้องน้ำ

2. นักเรียนทำแบบทดสอบการฟังและการเขียน ถึงแม้ว่าผู้สอนจะกำหนดการออกเสียงไว้ 2 ครั้ง แต่เมื่อทดสอบจริง ผู้สอนต้องออกเสียง 3-5 ครั้ง นักเรียนจึงทำแบบทดสอบได้ แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนก็มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์เกิดครึ่งหนึ่งของห้อง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องแนะนำให้นักเรียนกลับไปทบทวนจากสื่อที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อเป็นการทบทวน

3. การกำหนดระยะเวลาการเรียนภาษาจีนอาจต้องยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับระดับพื้นฐานการเรียนภาษาจีน และเนื่องจากบางครั้งเวลาที่กำหนดไว้ไม่เพียงพอ ต้องมาหาเวลาสอนเพิ่มเติม เพื่อให้ครบกับกิจกรรมที่สร้างไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยความบกพร่องการเขียนอักษรจีนและระบบพินอินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)**. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). **เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- ชูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษมหาสารคาม**. กรุงเทพฯ : มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- บุญชม ศรีสะอาดและคณะ. (2550). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3 ประสานการพิมพ์: กาศสินธุ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประพิณ มโนมัยพิบูลย์. (2548). **ระบบภาษาจีนกลาง. วารสารภาษาจีนพื้นฐานเพื่อการสื่อสาร. 2, 215-330.**
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). **การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). **สถาบันเอเชียศึกษาเป็นสถาบันวิจัยในสังกัดของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถือกำเนิดขึ้นใน พ.ศ. 2510** ค้นเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2559 จาก <http://www.ias.chula.ac.th/ias/th/Background.php>
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. การสินธุ์: ประสานการพิมพ์. ไสว พักขาว . (2544). **หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.

- สมบัติ ท้ายเรือคำ.(2546).ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.กาฬสินธุ์: ประสาน
การพิมพ์.
- สมบัติ ตัญตรีรัตน์. (2549). **เรียนรู้ภาษาไทยโดยเน้นกระบวนการคิด: สอนให้คิด คิดแล้วเขียน เขียน
จากความคิด.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2544). **สาระการเรียนรู้พื้นฐาน พัฒนาภาษาไทย กลุ่มสาระการ เรียนรู้ ภาษาไทย
ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช สำนักรักษาการและมาตรฐาน
การศึกษา.
- Blood donors. B. Armstrong. (2008). **Version of Record online:** Volume 3, Issue 2, pages 110–122,
June 2008.
- Cohen.(1944).**Thought and language.** Cambridge, MA:MIT Press.
- Charles E. Osgood (1975).**Using Information Teachnology.** 3rd ed. Boston: McGraw-Hill.
- Eko & Tina,online, (2000).Communications and Networking in Education: Learning in a Networked
Society. Boston: Kluwer Academic Publishers.
- Gagne.R. (1985). **The Conditions of Learning** (4th.). New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Hubbard.(1983). **Teaching Secondary English,** London: Longman.
- Rovinelli & Hambleton.(1977). **On the use of content specialists in the assessment of criterion-
referenced test item validity.** Dutch Journal of Educational Research, 2, p.49-60.
- Wilbur L. Schramm (1989).**Visual Listeracy.**Washington D.C.: National Education Association.